

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי מצית מוקמת לה כרבי שמעון בן אלעזר?												עט.
השוכר את החמור והבריקה או שנשתתה, אומר לו: הרי שלך לפניך.	והא קתני רישא:									ג		עט.
השוכר את החמור לרכוב עליה והבריקה או שנשתתה - חייב להעמיד לו חמור לרכוב עליה שאני.	ואילו רבי שמעון בן אלעזר אמר:									ג		עט.
וכלי זכוכית - כלרכוב עליה דמי.	רבה בר רב הונא:									!		עט.
השוכר את החמור לרכוב עליה, ומתה לו בחצי הדרך - נותן לו שכרו של חצי הדרך, ואין לו עליו אלא תרעומות.	רבה בר רב הונא אמר רב:											עט.
היכי דמי?											^	עט.
אי דשכיה לאגורי											!	עט.
תרעומות מאי עבידתיה?											ג	עט.
אי דלא שכיה לאגורי											!	עט.
אגרא בעי למיתב ליה											ג	עט.
לעולם דלא שכיה לאגורי, ומשום דאמר ליה: אילו בעית למיתב עד הכא - לא אגרא בעית למיתב?											!	עט.
היכי דמי											^	עט.
אי דאמר ליה: חמור סתם											!	עט.
הא חייב להעמיד לו חמור אחר											ג	עט.
אי דאמר ליה: חמור זה											!	עט.
אם יש בדמיה ליקח - יקח											ג	עט.
לא צריכא בשאין בדמיה ליקח.											!	עט.
אם יש בדמיה לשכור - ישכור											ג	עט.
רב לטעמיה											!	עט.
לא מכלינן קרנא.											!	עט.
השוכר את החמור ומתה לו בחצי הדרך. אמר רב: אם יש בדמיה ליקח - יקח, לשכור - אל ישכור.	דאתמר: [רב]										!	עט.
ושמואל אמר: אף לשכור - ישכור.	שמואל:										!	עט.
במאי קמיפלגי?											^	עט.
לא מכלינן קרנא	רב סבר:										!	עט.
מכלינן קרנא.	שמואל סבר:										!	עט.
יבש האילן או נקצץ - שניהם אסורין בו, כיצד יעשה? ילקח בו קרקע, והוא אוכל פירות.	מיתיבי:										ג	עט.
והא הכא, כיון דכי מטי יובל קא הדרא ארעא למרה, וקא כליא קרנא											ג	עט.
הכא במאי עסקינן - דובין ליה לשתין שנין.											!	עט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מנין למוכר שדהו לשישים שנה שאינה חוזרת ביוכל - שנאמר (ויקרא כ"ה) והארץ לא תמכר לצמיתות - מי שאין שם יובל - נצמת, יש שם יובל - אינה נצמת, יצתה זו שאף על פי שאין שם יובל - אינה נצמת.	דאמר רב חסדא אמר רב קטינא:	!	■									◇	עט:		
סוף סוף, לכי משו שיתין שנין קא הדרא ארעא למרה, וקא כליא קרנא		?											עט:		
אלא, הכא במאי עסקינן - בזמן שאין היובל נוהג.		!											עט:		
הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך בזמן שהיובל נוהג, ומכלינן קרנא - נצלחיה לציבי ונשקליה		■											עט:		
אי משום הא - לא קשיא, זמנין דשלמו שני משכנתא מקמי יובל, אי נמי דמטו ליה זוזי ופריק לה ארבע וחמש שנין מקמי יובל.		?											עט:		
השוכר את הספינה וטבעה לה בהצי הדרך, רבי נתן אומר: אם נתן לא יטול, ואם לא נתן - לא יתן.	תנו רבנן: [רבי נתן]											■ ◇	עט:		
היכי דמי?												^	עט:		
אילימא בספינה זו, ויין סתם												!	עט:		
אם נתן אמאי לא יטול? נימא ליה: הב לי ספינתא, דאנא מייחנא חמרא.												?	עט:		
אלא בספינה סתם ויין זה												!	עט:		
אם לא נתן אמאי לא יתן? נימא ליה: הב לי ההוא חמרא, ואנא מייחנא ספינתא												?	עט:		
לא משכחת לה אלא בספינה זו ויין זה, אבל בספינה סתם ויין סתם - חולקין.	רב פפא:											!	◇	עט:	
השוכר את הספינה ופרקה לה בהצי הדרך - נתן לו שכרו של חצי הדרך, ואין לו עליו אלא - תרעומת.	תנו רבנן:												■ ◇	עט:	
היכי דמי?													^	עט:	
אילימא דקא משכח לאגורה													!	עט:	
אמאי אית ליה תרעומת?													?	עט:	
ואי דלא קא משכח לאגורה													!	עט:	
כוליה אגרה בעי שלומן													?	עט:	
לעולם דקא משכח לאגורה													!	◇	עט:
אלא אמאי אית ליה תרעומת													?	עט:	
משום רפסתא דספינתא.													!	◇	עט:
אי הכי, טענתא מעלייתא הוא, וממונא אית ליה גביה													?	עט:	
אלא מאי פרקה - דפרקה - לטועניה בגויה.													!	◇	עט:
אלא מאי תרעומת?													?	◇	עט:
משום שינוי דעתא, אי נמי: לאשלא יתירא.													!	◇	עט:
השוכר את החמור לרכוב עליה - שוכר מניח עליה כסותו ולגנותו ומזונות של אותה הדרך, מכאן ואילך חמר מעכב עליו. חמר - מניח עליו שעורים ותבן ומזונותיו של אותו היום, מכאן ואילך שוכר מעכב	תנו רבנן:													■ ◇	עט:
היכי דמי?														^	עט:
אי דשכיח למזבן														!	עט:
חמר נמי ליעכב														?	עט:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואי דלא שכיה למזבן												!	עט:		
שוכר נמי לא ליעכב												⚡	עט:		
לא צריכא, דשכיח למטרח ולמזבן מאוונא לאוונא. חמר דרכיה למטרח ולמזבן שוכר לאו דרכיה למטרח ולמזבן.	רב פפא:											!	◊	עט:	
השוכר את החמור לרכוב עליה איש - לא תרכב עליה אשה, אשה - רוכב עליה איש.	תנו רבנן:												■	◊	עט:
ואשה - בין גדולה ובין קטנה אפילו מעוברת ואפילו מניקה.													■	עט:	
השתא מניקה אמרת, מעוברת מיבעיא?													⚡	עט:	
מעוברת והיא מניקה קאמר.	רב פפא:												!	◊	עט:
שמע מינה ביניתא אכרסה תקלה.	אביי:												■	◊	עט:
למאי נפקא מינה													⚡	עט:	
למקח וממכר.													!	עט:	